שני לוחות הברית — נר מצוה

שמו נאה לו במקום גדולים אל תעמוד:

המצוה שפ"ח מתרי"ג מצות, שנצטוו הכהנים והלוים לשמור המקדש וללכת סביבו תמיד בכל לילה ולילה כל הלילה, ושמירה זו היא כדי לכבדו ולרוממו ולפארו, לא מהיות שם פחד מאויב חלילה, שנאמר (במדבר יח, ד) ושמרו את משמרת אוהל מועד. ולשון ספרי (קרח א ד"ה ואתה ובניך) אתה ובניך אתך לפני אהל העדות, הכהנים מבפנים, והלוים אף מבחוץ, כלומר לשמור אותו וללכת סביבו:

שפ"ט שלא יתעסקו הלוים בעבודת הכהנים, ולא הכהנים בעסק הלוים, שנאמר בלוים (שם ג) אך אל כלי הקודש ואל המקדש לא יגשו. ואחר כן שב הכתוב ודיבר עם הכהנים ואמר (שם), ולא ימותו גם הם גם אתם. כי כמו שהלוים נמנעים ממלאכתם, כך אתם ממלאכתם:

ש"צ שלא יעבוד זר במקדש, שנאמר (שם ד) וזר לא יקרב אליכם.

שצ"א שלא לבטל שמירת המקדש, שנאמר (שם ה) ושמרתם את משמרת הקודש וגו', וכל מקום שנאמר השמר פן ולא הוא לא תעשה (עירובין צו, א).

שצ"ב לפדות בכור אדם, שנאמר (במדבר יח, יז) אך פדה תפדה את בכור האדם.

שצ"ג שלא לפדות בכור בהמה טהורה, שנאמר (שם) אך בכור שור או בכור כשב או בכור עז לא תפדה קודש הם.

שצ"ד להיות הלוים עובדים במקדש להיות שוערים ומשוררים בכל יום על הקרבן, שנאמר (שם כג) ועבד הלוי הוא. ונכפלה מצוה זו במקום אחר בתורה שנאמר (דברים יח, ז) ושרת בשם ה' אלהיו, ואמרו במסכת עירובין (יא, א) איזהו שרת שהוא בשם ה', הוי אומר זו שירה.

שצ"ה שנתחייבו בני ישראל לתת חלק אחד מעשרה, שנאמר (במדבר יח, כד) כי את מעשר בני ישראל אשר ירימו לה' תרומה נתתי ללוים.

שצ"ו שנצטוו הלוים להפריש מעשר מן המעשר, שנאמר (שם כו) ואל הלוים תדבר וגו' והרמותם ממנו תרומת ה' מעשר מן המעשר: